

INTRODUKTION

Anbefalinger til god kvalitet i anbringelsen

Introduktion til anbefalinger om god kvalitet i anbringelsen

1. udgave

Udgivet: April 2024

Udgivelse: Social- og Boligstyrelsen

Indhold udarbejdet af Social- og Boligstyrelsen

Design og layout: 4PLUS4

Download eller se publikationen på www.sbst.dk

Der kan frit citeres fra publikationen med angivelse af kilde.

Indhold

1	Anbefalinger til god kvalitet i anbringelsen	4	4	Læsevejledning	13	
	Støtte til at sætte strategisk og faglig retning	4		L	Litteraturliste	15
	Hvorfor fokus på kvalitet i anbringelser?.....	6		N	Noter	15
2	Barnets lov og de grundlæggende rettigheder og principper.....	8				
	Inddragelse under anbringelsen	8				
	Sikring af kontinuitet og stabilitet	9				
3	Fagligt afsæt for anbefalingerne	11				
	Hav fokus på børns, unges og forældres ressourcer	11				
	Vær bevidst om konsekvenser af krisebelastninger	12				
	Samarbejd og koordinér på tværs af fagområder	12				

Anbefalinger til god kvalitet i anbringelsen

Social- og Boligstyrelsen har udarbejdet tre publikationer med anbefalinger til god kvalitet i anbringelsen til brug for ledere og fagprofessionelles udvikling af praksis på anbringelsesområdet. Anbefalingerne er derfor skrevet til jer, der arbejder med børn og unge, som er anbragt, og deres forældre – fx børne- og ungerådgivere, pædagogiske medarbejdere på almenområdet, familieanbringelseskonsulenter, ledere og medarbejdere på børne- og ungehjem eller plejefamilier.

Støtte til at sætte strategisk og faglig retning

I Danmark er cirka 13.600 børn og unge under 18 år anbragt uden for hjemmet.¹ Der kan være mange forskellige årsager til, at børn og unge anbringes uden for hjemmet i en kortere eller længere periode, men fælles for alle anbringelser er, at det er et stort indgreb i barnets eller den unges og familiens liv. Børn og unge, som er anbragt uden for hjemmet, har ofte et hverdagsliv, som er præget af brudte relationer til familie og venner, og de oplever ofte, at de ikke har nære voksne at betro sig til og få omsorg fra.² Det kan skyldes årsagen til anbringelsen, men også at de ofte bor mange forskellige steder og går på flere forskellige skoler i løbet af deres liv – både før og under en anbringelse.

En relativt stor del af børn og unge, som er anbragt uden for hjemmet, klarer sig dårligere i skole og uddannelse og har større støttebehov end deres jævnaldrende.³ Ofte har de også mange professionelle omkring sig, som de skal samarbejde med i hverdagen – det kan både være pædagogiske medarbejdere, børne- og ungerådgivere, støttepersoner og samværskonsulenter. Børn og unge, som er anbragt, har derfor meget anderledes rammer for deres liv end deres jævnaldrende.

Men disse børn og unge har, på lige fod med andre, behov for en hverdag med tryghed, omsorg og gode og stabile relationer til venner, familie og andre voksne i deres liv. Det kan både komme fra de voksne, som de har relationer til i deres netværk og familie, og fra de fagprofessionelle, som spiller en rolle i kraft af deres støtte til barnet eller den unge. Børn og unge, som er anbragt, har behov for og ret til indflydelse og medbestemmelse på de forhold, som vedrører dem selv og deres liv, så de kan opnå de samme muligheder for omsorg, læring, personlig udvikling, trivsel, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende. Det stiller krav til de fagprofessionelle, som til daglig arbejder med børnene og de unge. Der er behov for, at de fagprofessionelle forpligter sig på at arbejde sammen om at bringe barnet eller den unge så tæt på et almindeligt hverdagsliv som muligt.

Formålet med anbefalingerne er derfor at sætte en faglig retning for, hvordan ledere og fagprofessionelle, som har en rolle i børnenes og de unges hverdag, kan være med til at sikre god kvalitet i anbringelserne.

De tre publikationer

Social- og Boligstyrelsen har udarbejdet anbefalingerne som en del af aftalen om Børnene Først. Fælles for de tre publikationer er, at de beskriver, hvad der udgør god kvalitet undervejs i en anbringelse, og hvad det er vigtigt at være opmærksom på i samarbejdet med forældrene.

Et gennemgående fokus for anbefalingerne er inddragelse af de børn, unge og forældre, som det drejer sig om. Det betyder, at anbefalingerne guider de fagprofessionelle i, hvordan de kan tage udgangspunkt i barnets eller den unges perspektiver og behov i planlægningen af anbringelsen, i støtten under anbringelsen samt i det tværfaglige samarbejde både i starten og under anbringelsen. Publikationerne omhandler hver sit overordnede tema og udfolder og behandler inden for temaet en række centrale forhold, der er vigtige for god kvalitet i anbringelsen (se boks med *Hvorfor fokus på kvalitet i anbringelser*).

Anbefalinger om den gode anbringelse

handler om de forhold, som er centrale undervejs i en anbringelse for at støtte barnets eller den unges oplevelse af nære, stabile og varige relationer og en god tilknytning til skole og uddannelse. De fem anbefalinger er:

- Understøt tilknytning til skole, uddannelse og fritidsjob.
- Understøt adgang til sociale fællesskaber uden for anbringelsesstedet.
- Vedligehold og støt relationer til det nære netværk, familie og venner.
- Skab tæt kontakt til voksne på anbringelsesstedet i trygge og hjemlige rammer.
- Styrk barnets eller den unges forståelse af eget ophav og egen historie.

Anbefalinger om skånsomme skift i anbringelsen

handler om, hvordan skift af anbringelsessted kan planlægges og afvikles bedst muligt, så barnet eller den unge oplever skiftet så skånsomt som muligt og dermed får mulighed for stabilitet i anbringelsen og kontinuitet i relationer, skolegang og uddannelse samt senere beskæftigelse. Anbefalingerne handler også om det gode match mellem barn eller ung og anbringelsessted, og hvordan de nære voksne kan støtte op om kontinuitet i hverdagen, når der sker skift. De fem anbefalinger er:

- Inddrag barnet eller den unge i processen.
- Understøt forældrenes samarbejde med det nye anbringelsessted.
- Involver alle parter i planlægningen af skiftet.
- Kortlæg barnets eller den unges fællesskaber, relationer og hverdagsliv.
- Indhent og overlevér viden om barnets eller den unges udvikling, læring og sundhed.

Anbefalingerne om samarbejde og støtte til forældre med børn i anbringelse

handler om, hvad der udgør kvalitet i arbejdet med støtten til forældre. Denne publikation bygger videre på blandt andet *Håndbog om forældresamarbejde*.⁴ Anbefalingerne i publikationen omhandler, hvordan forældres ressourcer og kompetencer i forældreskabet kan mobiliseres til gavn for deres børn, som er anbragt. De fem anbefalinger er:

- Opbyg et inddragende og koordineret forældresamarbejde.
- Arbejd ud fra en krise- og traumebevidst tilgang.
- Anerkend og aktivér forældrenes ressourcer og viden om deres barn.
- Tilbyd tæt og tidlig tilpasset støtte til forældre under anbringelsen.
- Oprethold relationen mellem barn eller ung og forældre, hvis det er muligt og hensigtsmæssigt.

Hvorfor fokus på kvalitet i anbringelser?

Fokus på kvalitet i anbringelser er ikke nyt. I 2011 trådte Barnets Reform i kraft. Reformen lagde først og fremmest vægt på, at barnets tarv skal komme først, også når det handler om anbringelse, og at barnet og den unge i den forbindelse har ret til at blive inddraget. Desuden lagde loven vægt på, at det var et mål i sig selv at sikre kontinuitet i anbringelsen for at sikre færre genanbringelser, skift, flytninger og brud for børnene og de unge.

Reformen om Børnene Først tager tråden op fra tidligere reformer og lovændringer og sætter yderligere fokus på hverdagslivet for børn og unge, som er anbragt. Således lægger reformen og barnets lov vægt på, at anbringelser først og fremmest skal tage udgangspunkt i barnets og den unges ønsker og behov. Desuden lægger loven vægt på, at børn og unge skal opleve kontinuitet i anbringelsen, og at de har nære, stabile og langvarige relationer til både familie, venner og til de fagprofessionelle, de møder. God inddragelse er afgørende for børn og unges oplevelse af at mestre deres eget liv og opleve anbringelsen som positiv og mindsker dermed risikoen for sammenbrud og unødige skift.

Dialogredskab

Social- og Boligstyrelsen har også udarbejdet et dialogredskab, som kan tjene som inspiration for børne- og ungerådgivere, der i samarbejde med forældre og barn eller ung skal træffe beslutninger om hverdagslivet under anbringelsen. Dialogredskabet består af dialogkort og en guide til brug af dialogkortene til at understøtte, at barnet og forældrene inddrages i beslutninger, der omhandler hverdagslivet under en anbringelse. Dialogkortene angiver eksempler på emner og aspekter i barnets eller den unges dagligdag og personlige forhold, som kan være vigtige at få skabt klarhed over og lave aftaler om både ved begyndelsen af en anbringelse, løbende og ved eventuelle skift i anbringelsen.

Find dialogredskabet på sbst.dk.

Barnets lov og de grundlæggende rettigheder og principper

Anbringelsesområdet reguleres overordnet gennem bestemmelserne i barnets lov i tæt samspil med de regler, som rammesætter sagsbehandlingen generelt, herunder blandt andet forvaltningsloven, retssikkerhedsloven, persondataloven og offentlighedsloven.

Ud over de konkrete bestemmelser, som vedrører selve anbringelsen, indeholder barnets lov en række bestemmelser, som fastsætter børns og unges rettigheder samt grundlæggende principper for sagsbehandlingen. Helt centralt er barnets eller den unges ret til inddragelse, som stiller krav til børne- og ungerådgiveren om løbende at inddrage barnets eller den unges perspektiv i alle dele af sagsbehandlingen. Derudover skal børne- og ungerådgiveren tilrettelægge arbejdet på en måde, der tilgodeser så få skift som muligt og derved understøtter barnets eller den unges oplevelse af kontinuitet og stabilitet i anbringelsen.

Inddragelse under anbringelsen

Barnets eller den unges ret til inddragelse og indflydelse er formuleret i lovens indledende bestemmelser (§§ 2-8) (se boks). Retten til inddragelse stiller i første omgang krav til børne- og ungerådgiveren om løbende at tilvejebringe barnets eller den unges holdninger og sikre, at de har medindflydelse på de forhold, som vedrører dem.

Derudover har de øvrige fagprofessionelle, som samarbejder om anbringelsen – fx på anbringelsesstedet, i almenmiljøerne og i sociale indsatser – en vigtig rolle i at understøtte inddragelsen af barnet eller den unge. Det kan bidrage til, at barnet eller den unge føler ejerskab til forløbet, hvis alle fagprofessionelle tager del i at sikre, at barnet eller den unge kan genkende sine perspektiver og ønsker i det forløb, der tilrettelægges, uanset om det vedrører forhold i anbringelsen, skolen eller hverdagslivet generelt. En central opmærksomhed for alle fagprofessionelle er, at selvom børn og unge har ret til inddragelse og indflydelse, er det aldrig deres ansvar at løse de udfordringer, som ligger til grund for anbringelsen.

Børne- og ungerådgiveren skal altid overveje, hvordan der kan ske en systematisk inddragelse af barnets eller den unges familie og netværk (§ 8, stk. 3) og så vidt muligt søge at løse udfordringerne i samarbejde med familien (§ 2, stk. 4). Som et særligt fokus skal børne- og ungerådgiveren under en anbringelse understøtte, at forældrene kan spille en positiv rolle i barnets eller den unges liv (§ 103, stk. 4). Samarbejdet med forældrene og inddragelsen af deres perspektiver er også noget, alle involverede fagprofessionelle kan støtte op om. De kan fra hver deres position – og i fællesskab – understøtte forældrene i at indgå i samarbejdet om anbringelsen på en måde, som er til gavn for barnet eller den unge.

Centrale bestemmelser: Retten til inddragelse

- Hjælp og støtte skal ydes med afsæt i **barnets eller den unges perspektiv, ressourcer og behov** med henblik på at sikre barnets bedste, jf. § 2, stk. 2.
- Barnet eller den unge har **ret til at blive inddraget**, jf. § 5, stk. 1 og stk. 3, og til at få **indflydelse** på forhold, som vedrører dem selv, jf. § 5, stk. 2.
- **Barnets eller den unges holdning og synspunkter skal løbende tilvejebringes** og inddrages ved samtaler og anden direkte kontakt, jf. § 5, stk. 3. Det betyder, at det fx ikke er nok, at forældre overleverer barnets eller den unges synspunkter.
- Barnet eller den unge har på ethvert tidspunkt af sagens behandling ret til at lade sig **bistå af andre**, jf. § 6, stk. 1.
- Sagsbehandlingen skal tilrettelægges, så barnet og den unge har **mulighed for at medvirke i forløbet på lige fod med forældrene**, jf. § 8, stk. 1.
- Tilrettelæggelsen af barnets eller den unges medvirken skal ske med respekt for børns og unges forskellighed og skal blandt andet tage **hensyn til det enkelte barns eller den enkelte unges modenhed og ressourcer**, herunder eventuelle funktionsnedsættelse, jf. § 8, stk. 1, 2. pkt.

Sikring af kontinuitet og stabilitet

Lovens intentioner om at sikre kontinuitet i barnets eller den unges opvækst afspejles blandt andet i de grundlæggende principper for sagsbehandlingen og i barnets eller den unges specifikke rettigheder under en anbringelse.

Intentionen om at styrke kontinuitet og stabilitet i anbringelsen kommer blandt andet til udtryk ved, at barnet eller den unge så vidt muligt møder de samme (og få) fagprofessionelle i sagens forløb. Myndighedsafdelingen skal desuden tilstræbe en begrænset udskiftning af børne- og ungerådgivere i sagsbehandlingen og sikre, at der er to børne- og ungerådgivere til stede ved samtaler i sager (§ 21, stk. 5, og § 156, stk. 6). Fagprofessionelle på anbringelsesstedet, i øvrige indsatser og i skolen bør samarbejde med myndighed om tilrettelæggelsen af hele forløbet, så barnet eller den unge ikke skal forholde sig til flere fagprofessionelle end nødvendigt.

Under hensynet til kontinuitet og stabilitet i barnets eller den unges opvækst har børne- og ungerådgiveren også pligt til løbende at overveje adoption, hvis barnet eller den unge vil være anbragt i en årrække (§ 69, stk. 1). Ligeledes skal kommunalbestyrelsen forud for børne- og ungeudvalgets genbehandling af en anbringelse uden for hjemmet (§ 50, stk. 7) overveje, om hensynet til barnets bedste taler for, at der udarbejdes en indstilling om permanent anbringelse (§ 67, stk. 4).

Fagprofessionelle i barnets eller den unges hverdag har også en vigtig rolle i at sikre, at barnet eller den unge har kendskab til sine rettigheder og i at hjælpe dem til at anvende rettighederne. Blandt andet kan barnet eller den unge have brug for støtte til at forstå og anvende retten til at anmode om permanent anbringelse og retten til at klage. Det kan ske gennem samtaler med støttepersonen, venskabsfamilien, plejefamilien eller fagprofessionelle fra anbringelsesstedet.

At skabe kontinuitet og stabilitet omkring et barn eller en ung under anbringelsen fordrer således et tværgående samarbejde, hvor alle involverede bidrager til at sikre en stabil hverdag. Et fælles tværfagligt fokus på kontinuitet og stabilitet under anbringelsen vil bidrage til, at barnet eller den unge oplever sammenhæng og genkendelighed i hele forløbet.

Centrale bestemmelser: Kontinuitet og stabilitet

Grundlæggende principper for kontinuitet:

- Hjælp og støtte efter barnets lov skal tilrettelægges med henblik på at sikre kontinuitet i opvæksten og et trygt omsorgsmiljø, der tilbyder nære og stabile relationer til voksne, herunder ved at understøtte barnets eller den unges familiemæssige relationer og øvrige netværk, jf. § 2, stk. 1, nr. 5.
- Arbejdet med barnet, den unge og familien skal tilrettelægges med **færrest mulige fagprofessionelle voksne** omkring barnet eller den unge, jf. § 8, stk. 2.
- I sager, hvor der ikke tidligere er iværksat støttende indsatser eller en anbringelse, jf. §§ 32, 46 eller 47, skal kommunalbestyrelsen under en børnefaglig undersøgelse sikre kontinuitet og stabilitet for barnet eller den unge, ved at **væsentlige møder med barnet eller den unge som udgangspunkt afholdes med deltagelse af to børne- og ungerådgivere**, jf. § 21, stk. 5.
- Kommunalbestyrelsen skal **forud for børne- og ungeudvalgets genbehandling af en anbringelse** uden for hjemmet efter stk. 1 overveje, om hensynet til barnets eller den unges bedste taler for, at der udarbejdes en indstilling om **permanent anbringelse**, jf. § 50, stk. 7.
- Kommunalbestyrelsen skal overveje, om **adoption** er relevant, når det antages, at barnet eller den unge vil være anbragt i en længere årrække, jf. § 69, stk. 1.
- Kommunalbestyrelsen skal sikre kontinuitet og stabilitet i forbindelse med de årlige tilsynsbesøg efter § 156, stk. 5, ved at disse samtaler med barnet eller den unge som udgangspunkt afholdes med **deltagelse af to børne- og ungerådgivere**, jf. § 156, stk. 6.

Barnets eller den unges specifikke rettigheder under en anbringelse:

- Kommunalbestyrelsen skal så vidt muligt inden en anbringelse hjælpe barnet eller den unge med at finde en person i barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes **støtteperson** under anbringelsen, jf. § 53.
- Børn og unge, der er anbragt på børne- og ungehjem m.v., har mulighed for at få udpeget en **venskabsfamilie**, jf. § 54.
- Børn og unge, der er fyldt 10 år, har ret til at anmode om en **permanent anbringelse**, jf. § 68.
- Børn og unge, der er fyldt 10 år, har ret til at **klage til Ankestyrelsen** over kommunens afgørelser, jf. § 145, herunder blandt andet afgørelser om anbringelse efter § 46, ændret anbringelsessted, jf. § 97, stk. 2, eller afgørelse om hjemgivelse, jf. § 100.
- Børn og unge, der er fyldt 10 år, har ret til at **klage til Ankestyrelsen** over børne- og ungeudvalgets afgørelser, jf. § 146, stk. 2.
- Børn og unge, der er fyldt 10 år, har ret til at **klage over afgørelser truffet af Ankestyrelsen**, jf. § 147.
- For børn under 10 år har barnets støtteperson, venskabsfamilie eller plejefamilie ret til at anmode Ankestyrelsen om en **vurdering** af kommunens afgørelse om ændret anbringelsessted eller hjemgivelse, jf. § 98, stk. 3, og § 101.

Fagligt afsæt for anbefalingerne

At sikre god kvalitet i en anbringelse kan være en kompleks opgave og kræver et godt tværfagligt samarbejde på tværs af aktører omkring barnet eller den unge og forældrene. Det er derfor hensigtsmæssigt, at der er tydelighed om den faglige tilgang og det værdigrundlag, som danner ramme for den faglige praksis. Anbefalingerne tager afsæt i følgende faglige tilgang:

Hav fokus på børns, unges og forældres ressourcer

Den ressourcefokuserede tilgang er baseret på et positivt menneskesyn. Tilgangen har fokus på at identificere og aktivere de ressourcer hos barnet eller den unge og familien, som kan hjælpe til at løse eventuelle udfordringer. Det indebærer også et blik for de særlige kompetencer og ressourcer, som børn og unge kan udvikle som konsekvens af, at de har været nødsaget til at håndtere særlige udfordringer. Der er fx børn eller unge, som udvikler en særlig grundlæggende ansvarlighed eller en god evne til at aflæse (og rumme) andres udfordringer.

Tilgangen indebærer en forståelse af, at barnet eller den unge og familien ikke må opfattes som problembærende. De skal mødes med anerkendelse og respekt med tanke på, at det ikke er muligt at tilbyde den rette hjælp uden at tage udgangspunkt i barnets eller den unges og familiens eget perspektiv og egen viden om sig selv. Det indebærer, at der arbejdes systematisk med at inddrage børn og unge, og i relevant omfang også deres familier og netværk.

Den ressourcefokuserede tilgang kommer også til udtryk i formidling og sprogbrug ved at kommunikere om og med barnet eller den unge og familien i en opmuntrende og fremtidsrettet form. Det er centralt, at fagprofessionelle har dette mindset med sig i både sproget og samarbejdet med barnet, den unge og familien.

Vær bevidst om konsekvenser af krisebelastninger

Mange børn og unge har oplevet en eller flere kriser i deres familie forud for en anbringelse og kan desuden opleve at komme i krise ved selve anbringelsen. Også skift af anbringelsessted kan udløse en krisetilstand. Udenlandske undersøgelser peger på, at langt størstedelen af de børn og unge, som er anbragt uden for hjemmet, har oplevet voldsomme hændelser, belastninger, omsorgssvigt, tab og kriser i en grad, der kan virke traumatiserende.⁵

Derfor er det vigtigt, at fagprofessionelle omkring anbringelsen har en tilgang til både børn, unge og forældre, der kan støtte dem i krisesituationen og imødegå både reaktivering og udvikling af traumereaktioner. En krise- og traumebevidst tilgang kræver viden, kompetencer og et organisatorisk beredskab, fx med henvisning til behandling, hvor dette er nødvendigt. En krise- og traumebevidst tilgang er ikke en behandling, men omhandler konkrete forholdemåder i selve mødet med barnet og forældrene, i dagligdagen på anbringelsesstedet og i sagsbehandlingen. Tilgangen understøtter blandt andet, at børn, unge og forældre mødes med både empati og forventninger, at der gives tid, rum og støtte til bearbejdning af eventuel sorg og tab, samt at praktisk og emotionel støtte tilrettelægges, så den frembringer ressourcer og styrke til løsningsmuligheder og dermed understøtter en positiv udvikling under anbringelsen. Tilgangen omfatter også et fokus på trivsel og reaktioner hos de fagprofessionelle, der belastes af arbejdet tæt på borgere med krise- og traumereaktioner.

Samarbejd og koordinér på tværs af fagområder

Der er mange fagprofessionelle involveret i barnets eller den unges og forældres liv under en anbringelse, herunder den kommunale forvaltning, barnets eller den unges skole, anbringelsesstedet, eventuelle fritidstilbud m.v. For at samarbejdet på tværs af fagområder kan fungere, kræver det, at ledelsen i blandt andet myndighed, skole og på anbringelsesstedet bakker op om og sikrer ressourcer til det nødvendige samarbejde og koordinering.

For at understøtte kvalitet i anbringelsen og skabe bedst mulig sammenhæng i indsatsen for både barn, ung og forældre er det vigtigt, at de relevante fagprofessionelle samarbejder og koordinerer indsatsen på tværs af fagområder og sektorer. En sammenhængende indsats hjælper blandt andet til, at barnet eller den unge og familien reelt føler sig hjulpet frem for selv at skulle koordinere mellem forskellige indsatser og tilgange.

Læsevejledning

Anbefalinger om god kvalitet i anbringelsen indeholder tre publikationer, der både kan læses enkeltvist og i sammenhæng.

Hver publikation indledes med en introduktion til genstandsfeltet og målgrupperne for anbefalingerne samt en kort fremstilling af den lovmæssige ramme for anbefalingerne med fokus på intentionerne med barnets lov på anbringelsesområdet.

Dernæst følger publikationernes anbefalinger om henholdsvis *den gode anbringelse*, *skånsomme skift i anbringelsen* og *støtte og samarbejde til forældre med børn i anbringelse*. Anbefalingerne er handlingsanvisende og beskriver, hvorfor hver anbefaling er vigtig, og hvordan forskellige faggrupper kan arbejde med anbefalingen i praksis.

Til sidst beskrives det kort, hvordan anbefalingerne er udarbejdet.

Anbefalingerne og øvrigt materiale relateret hertil findes online på Social- og Boligstyrelsens vidensplatform: www.social.dk. Her findes ligeledes data om udsatte børn og unge og anbringelsesområdet samt viden om relevante metoder til arbejdet med børn og unge anbragt uden for hjemmet.

Litteraturliste

- Lausten, M., Iversen K. & Andreasen, A. G. (2023). *Udsatte børn og unges trivsel*, VIVE – Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd.
- Social-, Bolig- og Ældreministeriet. (2022). *Socialpolitisk redegørelse*.
- Social- og Boligstyrelsen. (2019). *Håndbog om forældresamarbejde. Forældresamarbejde og -støtte ved anbringelser af børn og unge*.
- Socialstyrelsen. (2012). *Håndbog om forældresamarbejde*. Socialstyrelsen.
- Stein, B., Zima, B., Elliott, M., Burnam, M., Shahinfar, A., Fox, N. & Leavitt, L. (2001). *Violence exposure among school-age children in foster care: Relationship to distress symptoms*. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*, 40, 588–594.

Noter

- 1 Social-, Bolig- og Ældreministeriet, 2022
- 2 Socialstyrelsen, 2012
- 3 Lausten, Iversen & Andreasen, 2023
- 4 Socialstyrelsen, 2012
- 5 Stein, Zima, Elliott, Burnam, Shahinfar, Fox & Leavitt, 2001

Social- og Boligstyrelsen
Edisonsvej 1
5000 Odense C
Tlf.: 72 42 37 00

www.sbst.dk

April 2024